Ը· ՏԱՐԻ 2370 ԹՈՒԱԿԱՆ ՀԱՅՈՑ 9 ԴԱՂՈՑ՝4384 17 ԴԵԿՏԵՄԲԵՐ 1891 27 ՃԼՄԱԶԻԼ ԵՎ ԷԼ 1309 ԵՐԵՔՇԱԲԹԻ

20 ՓԱՐԱ

ՆԱՄԱԿ ԿԱՄ ՈՐ ԻՒՐ ԻՏԷ ԴՐՈՒԹԻՒՆ ՊԷՏՔ Է ՈՒՂՂԵԼ
ԱՌ ԽՄԲԱԳՐՈՒԹԻՒՆ
ԱՐԵՒԵԼՔ ՕՐԱԳՐԻ
Ղալաթիա, Կ· Գոլիս

جریدهٔ آروره نك خانین نوروادونکیان عدلطه عدیه درسعادت عدیه سی

Direction du journal AREVELK
Galata, CONSTANTINOPLE

ԱՐԵՒԵԼՔ

ՕՐԱԳԻ

ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ ԵՒ ԱԶԳԱՅԻՆ

20 ՓԱՐԱ

ԸՆԴՀԱՆՈՒՐ ԱՇԽԱՏԱՆՔՈՒԹԻՒՆ

Կ Գալոյ համար Տարեկան բաժանորդագրութ.	150
» » Վեցամսեայ » »	75
» » Եռամսեայ » »	40
Օտար երկիրներէ Տարեկան »	56
» » Վեցամսեայ »	28
Ընթացք Թուղթի վրայ յառաջիկայ ազգ. Տարեկան Օրմ Ոսկի	2
Եռամսեայ Թղթատուքի Ծախք մեծութեամբ	Ղրշ· 50

Ի յիշատակութիւն ուղղուած նամակ կամ գրութիւն եթէ չի պատասխանուիր·

Les annonces sont reçues
AUX BUREAUX DU JOURNAL

Կ· ՊՈԼԻՍ, 17|29 ԴԵԿՏ· 1891

ԱԼՊԷՐ ՎՕԼՖ

Ֆիլոս կը յանուցանէ ֆրանսացի անուանի քրոնիկագիր Պ· Ալպէռ Վօլֆի յանկարծական մահն, հետեւեալ կենսագրական յանձնարարութիւններով·

Ալպէռ Վօլֆ ծնած էր Բօլոնիի մօտերը, 1827 յունվար 1ին, իր երկրին մէջ յանօթի էր արդէն իբր գծագրիչ և իբր գրագէտ, և գրած էր նոյն իսկ դիրք մը, «Զաւթրխոխոյան ճամբորդութիւն Հինոսի ափանց վրայ», երբ գնաց ի Բարիզ, ուր Տիւմա հայրը գայն ընդունեցաւ, թատրոններն և լրագիրներն անոր առջեւ բացաւ, ուր ընդհուպ անուն մը հանեց իր տաղանդովն ու աշխատութեամբը, և օր մը այդ գերմանացին, իր բարեկամ ու հայրենակից ժաք Օֆէնպախին պէս, բարիզցիներու ամենէն բարիզցին եղաւ·

Ինք ալ մին եղաւ անոնցմէ որք, Վիկտօռի և Օռէլիէն Շօլի հետ, քրոնիկն առեղծեցին, այդ սեռն որ այժմ կը սկսի հիննալ, բայց որ բարիզեան սրամտութեան սիրուն և գրօսելիչ մէկ ձեւն եղաւ· Ֆիլոսի հիմնադիրը, Վիկտըրսըան գնահատեց անոր յօդուածները Շաւէլոյի մէջ, և ընդունեցաւ զայն չարաճճական Ֆիլոսին մէջ, յետոյ Էվենըմէնին մէջ, որ սակայն եղաւ ամենօրեայ Ֆիլոսին·

Վօլֆ մեծ յաջողութեամբ պատմեց հոն բարիզեան կեանքին արկածները ու զուարճութիւնը· Մերթ թեթեւախոհ, մերթ խորախորհուրդ փիլիսոփայ, դիտելու և դպրութիւններն արտայայտելու կարողութեամբ վերին աստիճանի օժտուած, չուտով չհեղեցաւ այն պուլվառային ժողովրդականութիւնն որ վաճառքի ժանրուկ ստակն է·

Անդուլ խոչընդոտ մը ելաւ յանկարծ իր դէմ իր յարաճուն համբաւին մէջտեղը· Պատերազմ ծագեցաւ ընդ մէջ այն երկրին ուր կ'ապրէր և որուն բոլոր ձգտումները կը սիրէր և այն երկրին ուր ծնած էր· Վօլֆ չվարանեցաւ· 71ի մըրիկներէն յետոյ, Ֆրանսա դարձաւ՝ ինքզինքն ալ պարտէզներուն մէջ ժողնելու համար, ինչպէս կ'ըսէր·

Երեսուն տարի, գրականութեան պատնէշին վրայ մնաց· և Ֆիլոսի ընթերցողները պիտի չմոռնան զայն ոչ իբր քրոնիկագիր, ոչ իբր քննադատ դեղարուեստից· Իր քրոնիկներն ամփոփուած են վեց հատորներու մէջ, որոնց ընդհանուր տիտղոսն է Բուէնչէյէ յաջողեցէք·

Երիտասարդութեանն առին նկարչութիւն ուսած էր ի Ֆլէսելտորֆ և իր դասուհիներուն մէջ անվիճելի ձեռնհասութիւն մը կը ցուցնէր· Իրեն համար պատիւ մը, երջանկութիւն մըն էր ամեն տարուան ապրիլի մէջ երեւան հանել նկարիչներուն կամ արձանագործներուն մէջէն այն նոր տաղանդն որուն պէտք էր չնորհել համբաւն ու վարձատրութիւնը·

Այդ գնահատանքի մէջ տեսակ մը դատաւոր կը նկատուէր, որուն դատողութեան վրայ ոչ ոք կը տարակուսէր· Ամեն ոք գիտէր որ նա իր համոզումը կը յայտնէր, նոյն իսկ երբ սխալէր·

Վիկթիւր Հուկոյէն յետոյ, Ալպէռ Վօլֆ խնդրած էր որ ինք ստանձնէ Թատերական քննադատի պաշտօնը զոր նա կատարած էր 1867էն 1870· Թատրոնի համար ունէր ախչափ մեր սրչափ արուեստի համար, և հատարակութիւնը կը յարգէր իր ճաշակին անսխալութիւնն որպէս իւր դատանց ճշդութիւնն·

Ինք մին եղած է անոնցմէ որք ցոյց տուած են կամքի և աչխատութեան հրաչքներ· Իւրացուցած էր այն լեզուն զոր ծնած ատեն չէր լսած, զոր դպրոցը սովրած էր ինչպէս օտար լեզու մը, բայց որուն բոլոր նրբութիւնները գիտէր· Ֆրանսայի վաճառքերուն և մեծութեանց համար անկեղծ յարգանք և հիացում ունէր·

Ալպէռ Վօլֆ, որ իւր տաղանդին գերազոյն հաստատութեան մէջ էր, զոհ գացած է թոքային արենահոսքման մը· Գրպանին մէջ նամակ մը գտնուած է որով իւր վերջին կամքը կը յայտնէ· կ'ուզէ որ աղքատներու կառքը դնեն իւր դագաղն, իւր մահը ծանուցանող ազդ եւ նամակ չգրեն, և զինքը Բարիզի մէջ թաղեն·

ՊԱՐՏԻԶԱՆՈՒԹԻՒՆԸ ԿՈՎԿԱՍՈՒՄ

Մինչեւ վերջին ժամանակները Ղրիմը համարուած էր և այժմ էլ դեռ ևս համարուում է Ռուսիայի ծաղկոցը· «Ռուսական Իտալիան», ինչպէս անուանում են նրան ռուսները, այն տեղչալի անկիւնն է, դէպի ուր իւրաքանչիւր տարի հեռաւոր հիւսիսից հազարաւոր մարդիկ դիմում են —ոմանք իրենց խանգարուած առողջութիւնը Ղրիմու մեղմ և առողջարար օդում կազդուրելու, ոմանք բնութեան պարգեւած գեղարուեստական հրապոյրներով զուարճանալու, ոմանք այդ «դրախտի» անկման պարգեւները չհագուրդելու, և ոմանք, վերջապէս, մի փոքր կամ ծաղկոց, մի փոքրիկ պարտէզ, մի գողտրիկ ամարանոց ձեռք բերելու նպատակով· Մի խօսքով Ղրիմը մի մագնիս է դարձել հիւսիսի հարուստների և իշխանաւորների համար·

Մինչդեռ միւս կողմից կովկասը, որ ամենայն կողմից անհամեմատ բարձր է Ղրիմից և արժանի է հեռագնին մոքի խորին ուշադրութեան, համարեա բոլորովին աննկատ է մնացել·

Այս երեւոյթին անշուշտ հետեւանք է երկու երկրների աշխարհագրական դրութեան· Մինչ Ղրիմը համարեա չորս կողմից ծովով պատած ամեն դիւրութիւն ունի իւր շրջակայ երկրների հետ ժամուկ յարաբերութիւններ սկսելու, կովկասը իւր բարձրաբերձ սարերով առանձնացած, միայն դժուարութիւնները էր պատճառելու քաջասիրտ ուղեւորին·

Բնական է, որ ալպիսի հանգամանքներում Ղրիմը, արտաքին զարկի ազդեցութեամբ, սկսաւ արագութեամբ զարգացնել, մշակել իւր ոյժերը, մինչդեռ կովկասը իւր կեանքի շրջանակից անկարող եղաւ դուրս գալ և չարունակում է ապրել իր նահապետական կեանքով·

Սակայն անկասկած է, որ կովկասն ունի մեծ ապագայ, որին դրաւական են իւր բնական անսպառելի հարստութիւնները·

—

Չիչելով կովկասի հանքային հարստութիւնները, որոնցից մանաւ, ինչպէս նաւթային արդիւնաբերութիւնը, համաչարհային նչանակութիւն են ստացել ճանապարհների հաղորդակցութեան հետզհետէ զարգացման պատճառով, իսկ մի քանիսն եւս նոյն նչանակութիւնն ստանալու վրայ են, ինչպէս սև քարը (մարգանց) պղինձը և այլն, նոյն իսկ երկրի բուսական հարստութիւնը, եթէ միայն գոնէ կանոնաւոր ճանապարհի վրայ դրուի, կարող է մի ամբողջ տնտեսական խոշոր գործ դառնալ, որի սահմանները դժուար է նախատեսել, բայց որի նչանակութիւնը չափազանց մեծ է լինելու ժողովրդի համար բոլոր դասակարգերի համար·

Եւ յիրաւի, կովկասը կլիմայական մի այնպիսի ազոզ պայմանների մէջ է գտնուում, որ կարողանում է առատօրէն հասցնել տաք գօտու յատուկ բոլոր բոյսերը, որոնք կանոնաւոր չահագործութեան ենթարկուելով, կարող են ոչ միայն վաճառականութիւնը (ինչպէս որ լինում է իսկ, թէեւ չատ սահմանափակ քանակութեամբ), այլ և ամենապատուական պտուղներ հասցնել, որոնք նոյնպէս չահագործութեան համար ամենաթանկագին նիւթ են ծառայարարում·

—

Ծառաբուծութիւնը կովկասի համար մի նոր բան չէ· Արդէն բնութիւնն ինքն առատօրէն բաչխում է ժողովրդին իւր կարիքները, որոնք այսպէս թէ այնպէս չէին կարող աննկատելի մնալ տեղական բնակիչների կողմից· Ով որ քիչ ու չատ ճանապարհորդել է կովկասում, անկասկած պատահած կը լինի ամեն տեսակ վայրենի կամ վարենացած պտղատու ծառերի ու թփուկների, որոնց մէջ աչքի են ընկնում վայրի խաղողը, տանձը, խնձորը, հունը, զկեռը, կարմիր ու սեւ սալին, նուշը, կծոխուրը, տխիլը (կաղինը), իսկ աւելի բարձր սարերի լանջերին սպինը, ժորին, ժորը, յաղարջը և մոշը· Իսկ աւելի եւս բարձր տեղերում, ծովի մակերեւոյթից 8,000 ոտ բարձրութեան վրայ քիչ չեն կոկոմը, հապալասին· Համարեա ամենայն տեղ մանաւանդ Հիւսիսային կովկասում, կարելի է պատահել վայրենացած բալ, սալոր, ալուչա, ծիրան ու դեղձ· Իսկ աւելի մեղմ կլիմայում բուսնում են չագանակենի, թզենի, ձիթենի, վայրենացած, որոնք անտառներ են կազմում·

Չնայելով երկրի այսպիսի հարբուսութեան, ժողովուրդը պղտպտահութեան վրայ համարեա ոչինչ ուշադրութիւն չէ դարձնում և բաւականանում է միայն մի քանի պղտատու ծառեր տնկելով, որպէս զի իւր ընտանիքը պղտից զուրկ չի ձնայ· իսկ աւելացած պտուղը չատ տեղ մինչեւ անգամ ամօթ է համարուում· Մինչդեռ եթէ պտղապահութիւնը փոքր ինչ կանոնաւորուէր, կարող էր ահագին օգուտներ տալ, ինչպէս այդ ցոյց է տուել մի քանի ուրիշ երկրների օրինակը· Ա.յսպէս Ֆրանսիան տարեկան մօտ 100,000 միլիոն ֆրանկի միրգ է արտահանում· իսկ Բելգիան 10 17 միլիոն ֆրանկի պտուղ է արտահանում միայն դեպի Անգլիա· Պրուսիայում Պոտսդամի մօտ կայ մի գիւղ վերդեր անունով, որ 90 տնից է բաղկացած և միայն 400 դեսեատին հող ունի· այդ գիւղը միմիայն կէս միլիոն րուբլու բալ է արտահանում· Ղրիմը իւր պղտպտահութեան չնորհիւ այնքան առաջ է գնացել, որ դա իւր տնտեսական կեանքի մէջ առաջին տեղն է բռնել· այնտեղ կան պարտէզներ (միմիայն պղտատու ծառեր) 20 - 30 - 40 - 50 դեսեատին տարածութեամբ, իսկ մի քանի տեղեր եւս պտղատուում են մինչեւ 200-300 դեսեատին պարտէզ տնկել· կան ծառեր, որոնք տարեկան ամբողջ մի դեսեատին հողի վրայ ցանուած ցորենի արդիւնք են տալիս, օրինակ յայտնի է մի խնձորի ծառ որ այս տարի 425 ր· արդիւնք է տուել· սա թէեւ բացառական երեւոյթ է կազմում, բայց փաստ է·

—

Թէեւ ամբողջ կովկասը հարուստ է բուսականերութեամբ և յարմար պարտիզպանութեան համար, բայց և այնպէս կան տեղեր, որոնք առանձին յարմարութիւններ ունին տնտեսական այդ ճիւղի զարգացման համար· Այդ կողմից ամենայարմար շրջանն է համարուում Սեւ ծովի արեւելեան ափը, Բիւին դեռը հովտի հետ վեր առած, ոչ յայտնի է իւր վերին աստիճանի մեղմ կլիմայով և մթնոլորտային հարուստ արտադրութիւններով· այս շրջանի բուսականութիւնն, իւր բնաւորութեամբ, աւելի նման է Միջերկրական ծովի շրջակայ երկրների բուսականութեան· Այստեղ մինչեւ անգամ փորձեր եղան թէյ տնկելու (thea bohea և thea Viridis) որ աճում է առանց պաշտպանութեան (ցրտից), քիչ բոլնուղ (այժի եղիւր Ceratonia siliqua) որ յանկարծական, ցրտից սառել է (12 — 7½°) ուժ տաբեկան միջոցին, եւպտնական զկեռ — որ պատուական համ ունի և մինչեւ իսկ արտահանուում է Ղրիմ, որ հարուստ է զկեռի կողմից, նարինջ, որ թէեթև պաշտպանութեամբ հանելիս է հղել և պտուղ բերելիս, բայց անհնկալ ցրտից (R—7½°) սառել է, ձիթենի, որ վայրինի բանում է անտառում· իսկ մշակուում է նոր Աթոսի վանքում, արմաւենի՝ որ վայրի է բուսնում, չագանակենի, որ նոյնպէս վայրի է բուսնում և ծառայում է որպէս փայտ չինութեան համար, մանաւանդ նաւերի ու մակոյկների համար·

Ընդհանրապէս Սուխումի շրջակայքում պարտիզպանութեամբ չատ քիչ են պարապելիս եղել և միայն 70ական թուականներին սկսել են կանոնաւոր պարտէզներ անկել և հասցնել ազնուացած տեսակի, տանձ, խնձոր, դեղձ, ծիրան, բալ, կեռաս, սալոր, և այլն, որոնք, ինչպէս երեւում է, այնքան չեն ուշնում·

Սուխումի շրջանում աւելի ձեռնտու է պարտիզպանութեամբ պարապել նրա համար, որ և արտահանութեան համար դիւրութիւններ չատ կան և բ· այգեղէն պտուղները չուտ հասնելով, աւելի արժէք կստանան· Այդէն յայտնի է, որ Սուխումի, Սոչիի եւ այլն շրջակայքում պտուղներն աւելի չուտ են հասնում քան Ղրիմի հարաւային ափում, Եալթայում·

—

Բուսական երկրորդ շրջանը համարում է Անդրկովկասը կամ Կուրի և Երասխի շրջանները, որ Բիւնի հովտից բաժանում է Կովկասեան գլխաւոր լեռնաշղթայով· Այս շրջանը թէեւ ընդհանրապէս Սուխումի շրջանից աղքատ է բուսականութեան կողմից, բայց տեղ տեղ չափազանց հարուստ է մանաւանդ Կախեթում-Ալազանի հովիտը, Շամախու, Ղուբայի, Գեօկչայի, Երեւանի ու Հին-Նախիջեւանի գաւառներն ու Լենքորանի շրջակայքը, Դուշեթին ու Դորին, Օկրբերի շրջանը, Լիչգումն ու Ախալցխան· Այդ տեղերը պտղապահութիւնն ամեն տեղ էլ տարածուած է բաւական ընդարձակ ծաւալով·

Անդրկովկասում պտղատու ծառերը սկսւում են ծովի մակերեւոյթից ընկած մինչեւ 4500 ոտ բարձրութեան վրայ· Այդ սահմաններում Անդրկովկասի կլիման մեծ մասամբ յարմար է թանկագին պտուղներ հասցնելու· բացառութիւն են կազմում տաք ու խոնաւ տեղերը, ուր պտուղները լիուում են անհամ, չրոտ և ոչ գիմացկուն և հիւսիս-արեւմտեան գաւիներից չի պաչտպանված տեղերը·

Ծանձենու ու խնձորենու մչակութեան համար ամենայարմարը դիրքն է 2500—4000 ոտ բարձրութիւն ունեցողները, որտեղերանից արտահանում են պտուղ· յայտնի են Ախալցխայի սպիտակ միջուկով, հիւթալի, թթիթաչ և համեմատ խնձորը, և մի ուրիշ թթու խնձոր, փոքր ինչ քաղցր, դեմացկուն՝ թէ ցրտի և թէ ճանապարհ տանելու· Նոյնպէս — պնդանահաս, քնքուչ, քաղցր, հիւթալի տանձ է, Ռէկ-ուէռդ—գիմացկուն, ընտիր տանձ է·

Թիֆլիսի և Գորուայ գաւառի գուլաբի տանձը—քնքուչ, դեղին, հիւթալի ու քաղցր· Երեւանի նահանգի Մալաչի տանձը, որ բերանի մէջ հալում է և համեմատ է, միևնոյն ժամանակ էլ դիմացկուն· Բացի դրանցից բերում են նաև Ղուբայից, Լագոխից, Բիթանից, սերգեւել; փչատ և այլն·

Աւելի հարթ վայրերում հանում են ամենապատուական ծիրաններ ու դեղձեր, այսպէս օրինակ յայտնի են Օշտուբադի ու Երեւանի ծիրանը — իւր խոշորութեամբ ու քաղցրութեամբ, դեղձը, թմուղը, նեկտարինը, նուռը, թմբիլը·

Զոլոտապոլեան շրջանն յայտնի է իւր կաղինով, որտեղից տարեկան մօտ 2,000 պուդ են արտահանում պուդը 2 ր· 80 կոպէկով· Իսկ Արգուինի շրջանն յայտնի է իւր ձիթապտղով, որ մի քանի տեսակ է լինում, մի քանիսը ձէթի հանելու եւ միսը պտուղն ագեցու յարմարութեամբ·

—

Ա.հասարակ Անդրկովկասը չափազանց առատութեամբ հասցնում է այն բոլոր պտուղները, որոնք լինում են եւ հարաւային Ղրիմում, միայն այն գանազանութեամբ, որ Ղրիմի տեսակներն աւելի աղուացրած են· Անկասկած է, որ եթէ կովկասում եւս ուշադրութիւն դարձնէին պտուղների տեսակների վրայ, կարող էին ամրողջութեամբ մրցել Ղրիմի տեսակների հետ՝ առանց, ի հարկէ, նրանց ձլասելու, քանի որ պտուղի պահանջը չափազանց մեծ է Ռուսիայում, եւ իւրաքանչիւր տարի միլիոնաւոր պուտերով պտուղներ են ստացում արտասահմանից— Իտալիայից ու Ամերիկայից· Բայց Անդրկովկասու պարտիզպանութիւնն բոլորովին անուշադրութեան է մատնուած, իսկ եղած պտուղների արտահանութիւնն էլ այն աստիճանի սակ մանափակ, որ չատ տեղ ընտիր պտուղները փչանում են ծառերի տակ թափուելով·

Անդրկովկասում, ճչմարիտն ասած, իսկական մշտով պարտիզպանութիւն չկայ· կայ ամենպանութիւն միայն, իսկ պղտատու ծառերը, կարծես, բոլորովին պատահարար, տեղ տեղ տընկում են այգու մէջ· Ոչ մի տեղ պարտէզի անկարան չկայ·

Անկասկած է որ եթէ պարտիզպանութիւնը բոլորովին ընկած է Անդրկովկասում, դրա ամենագլխաւոր պատճառն այն է, որ երկիրը հարուստ է և ամեն տեղ էլ կայ տեղական պիտոյքներին բաւականութիւն տալու չափ պտուղ, իսկ կովկասից դուրս պտուղ արտահանելու սովորութիւն չկայ և, ներկայ հանգամանքներում, հազիւ թէ լինի էլ·

Բանն այն է, որ պտուղներն առհասարակ նազուկ բան լինելով, պէտք է առանձին յարմարութիւններ ունենան հեռաւոր ճանապարհ գնալու համար, որոնց մէջ առաջին տեղն է բռնում ճանապարհների յարմարութիւնն ու հեչտութիւնը, իսկ այդ կողմից կովկասը չատ հետ է մնացել· Բուլորովին ուրիշ բան կը լինի, երբ չինուն կովկասը Ռուսիայի հետ և թիֆլիսը Գարսկատանի ու Ղարսի հետ միացնող գծերը·

(Նոր-Դար)

(Մնացեալը վաղը)

—)(123)(—

ԹԵՐԹՕՆ ԱՐԵՒԵԼՑԻ

ԵՐԿՈՒ ԱՆՄԵՂՆԵՐ

ԺԻՒԼ ՄԱՌԻ

ՄԱՍՆ ԵՐՐՈՐԴ

ՈՁՐԻՆ ՄՕՏ

Դատաւորին դէմքը խորապէս այլայլած էր· Խոնջած և մեծապատ աչքերները, կծկուած և մէկէնմէկ խոռոչացեալ դիմագծերը, խորշոմեալ ճակատը, իր առանձնական թարմ այլ յանկարծ ծերացած դէմքը, այս ամենը կը մատնէին ներքին և մահացու վէրք մը·

Կամաց կամաց կ'ընկճուէր իր անցեալին մէկ յանցանքին ներքեւ·

Եւ ըստ որում յոդնողը էր եղած, ըստ որում ոչ գէշ, ոչ ալ չար էր, իր տանջանքը մեծ էր հիմակ·

Հառաչեց· Իր պատռտած կուրծքէն հառաչանքն ուղղակի դուրս կը թռէր, յայտնելով իր անօրինակ անձկութիւնն, իր անդարմանելի դժբախտութիւնը·

Բայց այս մարդուն հետ իր գործն աւարտելու էր·

Մխիթարկ, ցած ձայնով, կը հարցունէ Մառի-Թերէզին·

—Մինչեւ որ ոստիկանութեան իմաց տալու ըլլամ, ագարակին մէջ ապահով տեղ մը ունի՞ք ուր կարենամ փակել տալ Պարույրը·

—Մառանը·

—Ամուր կը գոցուի՞·

—Դուռը երկաթէ է· Փականք ալ ունի·

Դատաւորը պատուհանին փեղկերուն զարկաւ·

Պկեղ և վալանթէն երեւցան·

—Այս մարդը փակեցէք մառանին մէջ և ըստ կարգի հսկեցէք դրան առջեւ, որպէսզի խոյս չտայ·

—Լաւ, պարոն· Ո՛հ, մենք քանի որ հոն ենք, բնաւ մի՛ վախնաք·

—Մէկ երկու ժամէն ոստիկանք հոս կուգան և դուք ալ ազատ կ'ըլլաք·

Պարույրին բազուկներէն բռնեցին·

Աւազակը կը թռղուր որ ուզածնին ընեն, չրթանցը վրայ միշտ ունենալով իր հեգնական ժպիտը·

—Մառա՛նը, ըսաւ, լա՛ւ ուրեմն, դուք բարի մարդ մըն էք, Պ· հետաքրքիր·

Հլութեամբ հետեւեցաւ ծառայներուն·

Տոքթ· Մորօ դատաւորին ներկայացուց իր տեղեկագիրը և թոյլտուութիւն խընդրեց մեկնելու·

—

Ժ·

Մառի-Թերէզ եւ Հէնրի տը Միլպէրկ առանձին մնացած էին·

Հէք կինը՝ գրեթէ դաժանօրէն՝ ըսաւ·

—Տեսա՞ք· Այս ձեր գո՛րծն է·

—Հիմա պիտի բերել տամ ձեր ընդունած երկու տղաքները, Շարլօն և Պերթինը· Ձեր վստահութիւնը գէշ գործածեր էք, Մառի· · ·

—Ըստ իս, անոնք անմեղ են· Այնքա՛ն նորատի են, բայց ապահով եմ թէ, Հէնրի, անոնք չեն կրցած գործել· · · Պարույրի ոճիրները·

Թերէզ ինքզինքը բռնած էր·

Քիչ մնաց որ ըսէր· մեր որդւո՛ն·

Եւ յանկարծ միտքն ինկաւ Լիէթին, Պերթինի մայրն, որուն խոստացած էր գրել· Այնքան եղեռնական դիպուածոց մէջ չէր մտածած քաղցրաբոյր Լիէթին վրայ·

Բայց քիչ ետքն, երբ այս սոսկալի գիշերն անցնի, պիտի հեռագրէ նմա և պիտի ըսէ·

—Վազեցէ՛ք, չուտ վազեցէ՛ք·

Եւ դատաւորը իսօքն ուղղելով Պկեղի որ ներս կը մտնէր·

—Շարլօն եւ Պերթինը բերել տուէ՛ք· Գարույրի մեկնումէն ի վեր, Շարլօ անձկութեանց մէջ էր·

Հազիւ Պարույր դուրս ելած էր, Պկեղ և վալանթէն դուռը դուրսէն կղպած էին բանալիով· Բնազդօրէն հնազանդած էին ներշնչման մը որ անոնց սրտին մէջ կասած կը ձգէր Շարլոյի և Պերթինի, մանաւանդ Շարլոյի վրայ, որ Պարույրը Բիէռ տը-Մարգեը բերած էր, և որ— գուցէ անուղղակի կերպով, այլ թերեւս գիտակցութեամբ— պատճառն էր եղած այս աղէտին·

Շարլօ սարսռացած էր ի լուր կղպանքին որ կը ճռնչէր·

Այդ ճռնչիւնը սրտին վրայ իջած էր,

—Ինձմէ ալ կը կասածին, բանտարկեալ եմ· · · պատճառը Պարույրի ներկայութի՛ւնն է· · · Պերթին և ես կորսըսա՞ծ ենք·

Նոյն պահուն լսեց որ զգուշութեամբ կը զարնեն դուռն որուն առջեւ պառկած էր ինք և որ փարախը կը բաժնէր ախոռէն, ուր կը գտնուէր Պերթինի անկողինը·

—Հո՞ւս ես, Շարլօ·

—Ա.յո, Պերթի՛ն·

Անմիջապէս բացաւ դուռն, ուրախալով զայն արթնցած տեսնելուն·

—Ի՞նչ ուզի կուենայ, Շարլօ, ոտքի չչուխներ, ձայներ կը լսեմ· · · Տակաւին չատ մուժ է և ագարակին մէջ ոչ ոք կը քնանայ·

—Բան մը չե՞ս գիտեր·

—Ի՞նչ·

Ոճիրը պատմեց աղջկան·

Այս պատմութեան միջոցին՝ Պերթին երիչտատութեամբ՝ անոր քով կը սեղմուէր· Եւ երբ Շարլօ խօսքն ուարտեց, անոր պէս ըսաւ·

—Կորսուած ենք, Շարլօս, Պարույր պիտի խօսի, պիտի մատնէ մեզի· Եւ ի րարմէ բաժնուելով՝ բանտ պիտի դրուինք·

—Ես պիտի ազատեմ զքեզ· · · Չեմ ուզեր որ բռնուիս· Մենք չատ տառապեցանք, եւ եթէ մարդիկ մեզ նկատմամբ այլեւս արդարադատ չըլլան· · ·

Չէր համարձակեր աւարտել վստաութեան այն սոսկալի մտածումը որ այս պահուս կ'անցնէր իր գերագրգռեալ ուղեղին մէջէն·

Բայց անշուշտ Պերթին կը գուչակէր զայն·

—Շարլօ՛ս, Շարլօ՛ս, ըսաւ բազկացը մէջն առնելով զայն, իբր թէ պաչտպանելու համար զնա իր իսկ յուսաբեկութեան դէմ·

—Ա.յո, ըսաւ հովիւը, եթէ մարդիկ այլ եւս արդարադատ չըլլան, վերջապէս ալ Պարույրի պէս պիտի ընեն·

Եւ սկսաւ լալ·

Պերթին սրունն կերպիւ անոր աչուըները կը սրբէր·

—Ալ մի լար, հաւատա որ չատ կը վչտացնես զիս·

Եւ մանկամարդ աղջկան ձայնն ալ լալագին էր·

—Պարույր պիտի ըսէ, կը չարունակէր Շարլօ՝ իր գաղափարին կառչած, թէ օգնած եմ իրեն զօրավարին ամարանոցը կողոպտելու համար· Եւ անոր ըսածները ճշմարիտ չպիտի ըլլան, Պերթի՛ն, քանի որ լրտեսութիւն միայն կ'ընէի· Ի զուր պիտի ըսեմ դատաւորներուն թէ այդ յանցանքն առանց նպատակի գործեցի, թէ ըրածս չէի գիտեր, թէ գինովցած էի Պարույրի խմցուցած օղիէն, չպիտի հաւատան ինձ·

—Ո՞վ գիտէ, Շարլօս, ո՞վ գիտէ

(Շարունակելի)

ՇԱԲԱԹԱԿԱՆ ԹԵՐԹ

ՀՐԱՏԱՐԱԿՎՈՒՄ Վ ՀՈՒՆՎԱՐԻ ՂՈՒՂԱՐԿՎԻ

ՍՏՈՐԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

Ի ՊԱՏԻՒ ՀԱՆՈՒՐԴ ՍՈՒՐԲ ՀՈՐԱՅՐ ՄԵՐ ՍԱՐԳԻՍԻ ՊԱՊԻ

Ի ՀԱՅՐԱՊԵՏՈՒԹԵԱՆ ՍՈՒՐԲ ԱԹՈՌԻՆ

ՀՈՎՀԱՆՆԵՍԻ ՊԱՏՐԻԱՐՔԻ

ՀԱՅՈՑ

ՀՈՎՍԵՓ ՊԱՊԻ

ՀԱՅՈՑ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆ

ՀԱՄԱՇԽԱՐՀԱՅԻՆ ՄԱՐՏԱԿԱՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ

(ԼՈՆԴՈՆ)

ՀԻՄՆԱԿԱՆ ԿԱՊԻՏԱԼ ՀԱՐԻՒՐ ՀԻՆԳ ՄԻԼԻՈՆ ՌՈՒԲԼԻ

ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆԸ

ԱՌԱՋԱՐԿՈՒՄ Է ԱՄԵՆԱՆՈՐ ՏԵՍԱԿԻ ԱՊԱՀՈՎԱԳՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐ ԿԱՏԱՐԵԼ ՀՐԴԵՀԱՑՈՒՄՆԵՐՈՎ ԵՒ ԱՌԱՆՑ ՄԱՐՏԱԿԱՆ ՊԱՅՄԱՆԱԳՐԵՐԻ

ՆԱՒԱՐԿՈՒԹԻՒՆ ԵՒ ՎԱՃԱՌՔ